

parceller, idet de mente, at det var allerbedst, om saadanne Ejendomme var Statshusmandsbrug. Nu har jeg den Opfattelse, som jeg egentlig tror, at baade Socialdemokratiet og det radikale Venstre har haft forhen, at det, som det gælder om, er, at der oprettes nye Landbrug ved Statens Hjælp, og jeg har endvidere den Opfattelse, at skal det Ojemed naas, saa vil der blive Brug for alle de Millioner, som den nuværende Regering kan skaffe. Skal man derimod gaa over til, at de gamle Husmandsbrug, der er oprettet i Forvejen, ogsaa skal være Statshusmandsbrug, som Staten skal købe, saa bliver der Brug for adskillige Millioner endnu. Men der vil være udmærket Brug for alle de Millioner, der kan skaffes, til Oprettelse af nye selvstændige Brug. Og Oprettelse af nye selvstændige Brug er, tror jeg, den Opgave, vi foreløbig skal løse.

Til sidst kun en Bemærkning til den højtærede Minister med Hensyn til Spørgsmaalet Kommunejord. Der kunde gøres adskillige Bemærkninger herom, men jeg finder ikke, der er Grund til at gentage, hvad man allerede een Gang har sagt, selv om den højtærede Minister har erklæret, at han fandt det urigtigt. Den højtærede Minister sagde med Hensyn til Kommunejord, at det gode ved den nye Bestemmelse, hvorefter Kommunerne kan afstaa Jord paa samme Betingelser som offentlig Jord afstaa paa, var, at saa vil Kommunerne blive ved at være Ejere af den Jord. Det er fuldstændig forkert. Kommunen bliver netop ikke Ejer af denne Jord, den afstaa Jorden. Den sikrer sig ganske vist i Fremtiden $4\frac{1}{2}$ pCt. af Jordens Værdi, men der er ingen Sandsynlighed for, at Kommunen igen kan tage Jorden i Brug, og saa er den heller ikke Ejer af Jorden. Nu har jeg den Opfattelse, at det vil for saa godt som alle Kommuner være uklogt at afhænde den Jord, de har. Der er ingen Tvivl om, at der for mange Byer i Fremtiden vil vise sig at være Brug for den Jord, de maaske ikke kan se Anvendelse for i Øjeblikket, og de skal slet ikke have saa travlt med at afhænde Jorden. Jeg tror, slet ingen i vort Land skal have saa forfærdelig travlt med at faa Jord afhændet i egen Interesse, og derfor tror jeg heller ikke, Kommunerne skal det. Det, som bliver Resultatet heraf, er, at Kommunen ikke længere er Ejer af Jorden. De nye Brugere er ganske vist heller ikke Ejere af Jorden, men i hvert Fald overtager de den paa saadanne Betingelser, at Kommunen ikke fremtidig

kan anvende den, og det tror jeg ikke, Kommunerne skal være saa lystne efter.

Ulrich: Jeg skal først vende mig imod den højtærede Landbrugsminister. Naar den højtærede Minister havde faaet den Opfattelse, at vi havde modtaget disse Forslag med større Velvillie i Aar end tidligere, naar Socialdemokratiet privat havde forelagt saadanne Forslag her paa Ting, saa er det ganske naturligt; thi Forslagene foreligger i Aar som vel udarbejdede, vel gennemtænkte Forslag, fremsatte af den siddende Regering, og som Følge deraf har de Krav paa fra vor Side at blive grundigere gennemgaaet og blive betragtet som det, de er, nemlig Regeringsforslag, hvorimod man selvfølgelig ikke tidligere kunde vente, at vi skulde ofre en saadan Opmærksomhed paa privat indbragte Forslag, som var slet udarbejdede, og som ikke var i Kontakt med den Lovgivning, der tidligere havde fundet Sted paa dette Omraade.

Den højtærede Minister udtalte, at Kommunerne vilde gerne beholde den Jord i deres Eje, som de nu besad, og derfor kunde han tænke sig, at de gerne vilde have Lov til at give den ud i Kommunefæste — den højtærede Minister brugte ikke dette Udtryk, men jeg tillader mig at anvende den Betegnelse for denne Form —, hvorved de vilde kunne bevare Jorden i deres Eje. Det kan paa en Maade være rigtigt, Kommunen bevarer nok Jorden i sit Eje, men den kan alligevel aldrig faa Jorden tilbage til fri Raadighed; den har en Gang for alle bortfæstet denne Jord og vil ikke kunne erhverve den tilbage til frit Brug. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen var ogsaa inde paa denne Sag og mente, at Anledningen til, at denne Bestemmelse var foreslaaet, var, at der var kommet Anmodning fra et konservativt Byraad om at maatte anvende denne Form for Jords Afhændelse. For mig er det saa ganske ligegyldigt, hvorfra en saadan Hensetting kommer; jeg mener, at det er en daarlig Anbringelse af en Kommunes Værdier. Det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen mener, at naar man sælger sin Jord, saa bruger man Pengene, og saa har man ikke mere noget, men naar man bortfæster sin Jord, saa har man den aarligt tilbagevendende Afgift. Men det kan dog ikke være det ærede Medlem ubekendt, at man ogsaa kan anbringe sine Penge paa en saadan Maade, at man ikke kan anvende dem til andet, men kun drage sine aarlige